

త్రమ పెద్దమ్మాయి సంబంధం కోసం పరంధామయ్యగారు తిరగని వూరు లేదు. చెప్పలేకాదు కాళ్ళు కూడా అరిగిపోయాయి గాని వీలైన సంబంధం మాత్రం 'దొరక' లేదు.

స్నేహాత్మక సంబంధం

ఆడపిల్ల తండ్రి పుట్టకన్నా అడవిలో మానై పుట్టడం లక్ష రెట్లు మెరుగనుకున్నారు లక్షసార్లు విసిగి వెసారి.

అయినా అయిన పెళ్ళికి కట్నం తీసుకున్న మాట నిజమేగాని, కట్నంకాక మరీ ఇన్ని లాంఛనాలూ, గొంతెమ్మకోర్కెలూ ఆయనెరుగరు. ఒక్కొక్కళ్ళూ బయట పెడుతోన్న కోర్కెల తిప్పు చూస్తోంటే కళ్ళు తిరగటమేకాదు. "జన్మ జన్మలకీ ఎ జన్మ నిచ్చినా సరేగాని ఆడపిల్ల తండ్రి జన్మ మాత్రం వచ్చినా ఇవ్వకు స్వామీ" అని లార్డ్ బెంకేశ్వరుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నారు వదేవదే. అయినా అది వచ్చే జన్మకి ఎడ్వైస్ ని రిక్వెస్ట్ గనుక ఈ జన్మ తాలూకూ దాద్య తల్లి ప్రస్తుతం నిర్వర్తించక తప్పదు గనుక పట్టువదలని విక్రమార్కుడిలా వరాన్వేషణ చేస్తూనే వున్నారు.

అయినా త్వరగా కలిసి రాకపోయేసరికి సహనం నశించడంకొ "నాకే గనుక శక్తి లేక పవర్ వుంటేనా ఈ గొంతెమ్మ

కోర్కెల గళ్ళందర్నీ రాళ్ళూ, రవ్వలుగా శపించి పారేడ్తును" అనుకుంటున్నారు. ఆ తర్వాత వున్నారని నిట్టారుస్తున్నారు.

అటువంటి సమయంలో ఆయన స్నేహితుడు రమణయ్య గారొచ్చారు వస్తూనే "వెళ్ళిన పనేమయిందీ" అంటూ. ఆ ప్రక్కనే వున్న కుర్చీలో కూర్చున్నారు.

"ఏమవుదీ షరా మామూలే. ఛాఛా-ఒక్క-ళ్ళకీ బుద్ధులైవనుకో రమణయ్యా! వీళ్ళిల్లు బంగారంగాను వూరోళ్ళ సొమ్ము నొల్లుకు తినాలనేనయ్యా ప్రతివాడి తావ త్రయమూనూ. ఏమైనా కాలం రోజు

సింహ ప్రసాద్

రోజుకి బొత్తిగా చెడిపోతుందోయ్! లేక పోతే మన కాలంలో ఇన్ని వేషాలు ఎరుగుదుమా చెప్పు?"

"మనుషులే మారుతున్నారు డిజిటల్ నికీ! ఇక వేషాలో లెక్కా?"

"బాగా చెప్పావ్! నువ్వేమైనా అనుగాని ఆడపిల్ల పెళ్ళి చెయ్యకుండా యింట్లో పెట్టుకుంటేనే హాయి దానికీ. మనకీకూడా అన్నిస్తోందోయ్"

"అలా ఎలాలే! కాలంతోబాటే మనమూ మారాలి, తప్పకుండా చెప్పు."

"నీ వరస నాకేం నచ్చ లేదోయ్! మంచిగా మారమంటే మారొచ్చుగానీ

ఈ బంబూ బంబసారి కుళ్ళకొంది నేళ్ళ దడిపిద్దాం పద!!

సంకల్ప
సంకల్ప

సెల్ఫ్ పిటీ

నా కళ్ళు వాడిపోయిన తొడిమలు నువ్వు నడిచే దారుల్లోనే కదా నా పూలన్నీ రాల్చుకున్నాను నరాలతో పెదాల్ని బిగదీసి

ఆ షహనాయీ ఎందుకలా రోదించడం!

నీళ్ళ నునుపు మీద నీటి చుక్క జారిపడినట్లు

ఒంట్లోని యింట్లో, రివాల్యూగ్ ఛైర్ ఒంటరిగా తలొంచుకుని ఏడ్వటం

ఏమిటి యీ సెల్ఫ్ పిటీ?

అర్థరాత్రి అద్దం ఏడుస్తున్నట్లు— సముద్రం పుస్తకాల పుటల్ని

తిరగేస్తుంది దాని ఏకాగ్రత కేమైనా అంత

రాయమా మనం!

మన నమస్య లెట్టాగూ యిప్పట్లో తెమిలేట్లు లేవు

ఆ నక్షత్రాలైందుకూ యిబ్బంది పెట్టడం,

వాటినిక నిద్రపోమ్మంటే పోదూ!

—భూదర్ మొహియుద్దీన్

దాహాలు తీర్చాలి, వాళ్ళు అడిగినవన్నీ ఇవ్వాలి అంటే ఏం సబబు చెప్పు?"

అంతలో పరంధామయ్య గారట్టాయి కాలేజీ నుంచి వచ్చాడు. అతడిని చూడగానే అన్నారు రమణయ్యగారు "అన్నట్టు అబ్బాయికి పెళ్ళి చేసేస్తావా యీ యేడు? మా తోడల్లుడి తరపేదో సంబంధం వుందిలే కనుక్కోమంటేనూ...."

"ఈ సంవత్సరంతో బి. కామ్. అయి పోతుందనుకో— అయినా ఇప్పుడే చేసే లాభం లేదోయ్. నా చిన్ననాటి ప్రండొ కడు ఓ బ్యాంకులో మంచి పొజిషన్లో వున్నాళ్ళే. మా వాడికి తప్పకుండా బ్యాంకులో వేయిస్తానన్నాడు. అప్పుడైతే మంచి సంబంధమూ వస్తుంది. మంచి కట్నమూ వస్తుందని చూస్తున్నా...."

మరి మాట్లాడ లేదు రమణయ్యగారు.